ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΙ & ΝΑΘΑΝΑΗΛ

Τοῦ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου Ἱεροκήρυκος

Ἰδοὺ καὶ ἡ Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας χθὲς. Καὶ ἡ Ἐκκλησία ἑορτάζει. Ἡ Ὀρθοδοξία πανηγυρίζει. Ὁ Χριστὸς πάνυμος τοῦ Κυρίου λαὸς λιτανεύει μὲ ὕμνους καὶ δοξολογίας, Χαίρονται οἱ Προφῆται. Σκιρτοῦν οἱ Πατέρες. Ἀγάλλονται οἱ Μάρτυρες. Κροτοῦν χεῖρας τῆς Πίστεως οἱ Ὁμολογηταί. Μεγαλύνονται τῆς Οἰκουμένης αἱ Σύνοδοι. Μακαρίζονται τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἥρωες. Εὐφημοῦνται τοῦ Εὐαγγελίου οἱ ἀγωνισταί. Ποῖος πιστὸς νὰ μείνῃ ἀμέτοχος τῆς πανηγύρεως ταύτης; Ποῖος ὀρθόδοξος ἀμύητος εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας; Ποῖος Χριστιανὸς ἐξω τῆς ἱεραποστολῆς; Τῆς ἡμέρας τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τὸ ἠκούσαμεν. Μᾶς προσφάλλονται ὑπέροχα τῶν πρώτων τῶν ἀποστόλων τὰ παραδείγματα. Φίλιππος καὶ Ναθαναήλ, ἄγνοι καὶ ἄδολοι, πύρινοι Ἰσραηλῖται καὶ φίλοι πιστοί, πύρινοι μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος καὶ φλογεροὶ ἱεραπόστολοι. Συνεώρταζον καὶ οἱ ὁυοχθές. Διότι εἶναι καὶ αὐτοὶ συντελεσταὶ τῆς μεγάλης νίκης. Εἶναι σύμβολα ἀγνῆς φιλίας. Θερμῆς ὁμολογίας, δράσεως ἱεραποστολικῆς. Ἔτσι μᾶς καλοῦν νὰ γίνωμεν ὅμοιοι των ὅταν, ὅπως αὐτοί:

1. Κρατοῦμεν τὴν ὀρθὴν πίστιν.

Τὴν ὀρθήν. Δηλαδὴ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν. Νὰ τὴν κρατοῦμε, νὰ τὴν ὁμολογοῦμε καὶ νὰ τὴν διακηρύττουμε. Αὐτὴν κρατοῦσε ὁ Φίλιππος. Αὐτὴν ὡμολόγησε ὁ Ναθαναήλ. Εἴδαμε ἀπὸ τὸ χθεσινὸν Εὐαγγέλιον τί εἶπεν ὁ Φίλιππος εἰς τὸν Ναθαναήλ, «εὑρήκαμεν». Ποῖον; Ὄχι ἕνα προφήτην. Ἀλλ' «ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται». Δηλαδή, τὸν Ἕνα, τὸν μοναδικὸν προφήτην, τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Θεοῦ, τὸν ἀληθινὸν Μεσσίαν. Καὶ ὁ Ναθαναὴλ τί διεκήρυξεν, ὅταν ἀντίκρυσε τὸν Σωτῆρα; Ὅτι· «Ῥαββί, τοῦ εἶπεν, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Δηλαδὴ καὶ δύο των ἐπίστευαν τὴν ὀρθὴν πίστιν. Καὶ ἡμεῖς, λοιπόν, Φίλιπποι καὶ Ναθαναὴλ εἰς τοῦτο. Ὀρθόδοξα νὰ πιστεύωμεν καὶ Ὀρθόδοξα νὰ ὁμιλοῦμεν. Νὰ πιστεύωμεν, ὅπως πιστεύει ἡ Ἐκκλησία μας. Νὰ πιστεύωμεν, νὰ φρονοῦμεν καὶ νὰ ὁμιλοῦμεν «οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται». Διότι «αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξε», ὅπως μᾶς λέγει τὸ Συνοδικὸν τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Δηλαδή, φορεῖς καὶ φύλαξ καὶ ἀλάθητος διερμηνεὺς τῆς Ὀρθοδόξου πίστεώς μας εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Καὶ σύ, ὁ Χριστιανός, ὁ ὀρθόδοξος Χριστιανὸς ἀνήκεις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃς διαφορετικὴν πίστιν ἀπὸ τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας σου; Σὺ σὰν καλὸς Χριστιανὸς νοιώθεις ὡς καθῆκον σοῦ τὴν διάδοσιν τῆς πίστεώς σου μεταξὺ τῶν συνεργατῶν σου. Ἂν δὲν κατέχῃς ὅμως τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τί; τὸ ψεῦδος θὰ μεταδώσῃς εἰς τοὺς συνανθρώπους σου, τὴν αἵρεσιν, τὴν πλάνην; Λοιπόν, πιστοί εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, Ὀρθόδοξοι ἐς τὴν ὁμολογίαν.

2.— Ὀρθόδοξοι καὶ εἰς τὴν ζωήν μας.

Πρέπει νὰ συμβαδίζουν καὶ τὰ δύο, ὀρθὴ πίστις καὶ ὀρθὴ χριστιανικὴ ζωή, ὀρθόδοξος πίστις καὶ ἁγία ζωή. Δυστυχῶς πολλὲς φορὲς τὸ ἀντίθετον συμβαίνει, ὀρθόδοξος εἰς τὴν πίστιν, ἁμαρτωλὸς εἰς τὴν ζωήν. Ἀλλὰ τέταιος Χριστιανὸς δὲν θὰ σταθῇ, δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ. Στέκεται κανεὶς εἰς ἕνα πόδι; Πλέει ἡ βάρκα μὲ ἑνακουπί; Πετᾷ ποτὲ τὸ πουλὶ μέ μίαν φτερούγα; Λοιπὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Χριστιανόν. Αὐτονόητον τὸ πρᾶγμα. Ἀβαρία εἰς τὴν ἠθικὴν εἶναι καὶ εἰς τὴν πίστιν ἀβαρία. Δηλαδὴ ἡ πτῶσις εἰς τὴν ἠθικήν, ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν βίον, φέρει πλανισμὸν εἰς τὴν πίστιν, ἀλλαγὰς καὶ εἰς τὰς σκέψεις. Ἕνας συνειδητὸς ὀρθόδοξος θὰ εἶναι καὶ εἰς τὸν βίον ὀρθόδοξος. Θὰ κρατῇ καλὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν, θὰ τὴν γνωρίζῃ, θὰ τὴν πιστεύῃ καλά, θὰ καυχιέται, διότι ἀνήκει εἰς αὐτήν. Θὰ ἀγωνίζεται ὅμως νὰ εἶναι καὶ εἰς τὸν βίον ὀρθόδοξος, τίμιος, ἅγιος, ὥστε καὶ ἂν τοῦ τεθῇ τὸ ζήτημα «δεῖξον μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου», ποὺ θέτει ὁ Ἀδελφόθεος Ἰάκωβος, νὰ μπορῇ νὰ ἀπαντήσῃ, ἰδοὺ τὰ ἔργα μου, ἰδοὺ καὶ ἡ πίστις μου, ἅγια τὰ ἔργα μου, ἁγία καὶ ἡ πίστις μου, ὀρθόδοξα τὰ ἔργα μου, ὅπως ὀρθόδοξα εἶναι καὶ τὰ φρονήματά μου. Ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Ναθαναὴλ ἀγνὴν εἶχαν τὴν διάθεσιν, λευκὴν τὴν ψυχήν, ἅγιον καὶ τὸν βίον. «Ἀγαθὸν Ἰσραηλίτην, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν», ἐχαρακτήρισεν ὁ Χριστὸς τὸν Ναθαναήλ. Ἔτσι καὶ ἐδέχθησαν καὶ ἐκράτησαν καὶ ἐκήρυξαν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Αὐτὸ εἶναι τὸ καθῆκον τὸ ἰδικόν μας.

3.—Δρᾶσις ἱεραποστολική.

Αὐτὸ δὲν ἔκαμεν ὁ Φίλιππος πρὸς τὸν Ναθαναήλ; Ἤσκησε δρᾶσιν ἱεραποστολικήν. Γνωστός του, φίλος του, ὁμοεθνὴς καὶ ὁμόθρησκός του ἦτο. Μαζῇ ἐδιάβαζαν τοὺς προφήτας, μαζῇ ἐρευνοῦσαν τὰς Γραφάς. Ὁ ἕνας τὸν εἶχε γνωρίσει τὸν Χριστόν. Ὁ ἄλλος τὸν ἀγνοοῦσε. Ἀλλὰ στέκει εἰς φίλους αὐτό; Νὰ εὕρῃς θησαυρὸν σύ, καὶ νὰ πένεται ὁ ἄλλος; Νὰ ἀπολαμβάνῃς σύ, καὶ νὰ στερῆται ἐκεῖνος; Νὰ ζῇς εἰς τὸ φῶς σύ, καὶ εἰς τὸ σκότος ὁ φίλος, ὁ συγγενής, ὁ γείτονάς σου, ὁ γνωστὸς ἢ ἔστω καὶ ὁ ἄγνωστός σου; Καὶεἶσαι τότε Χριστιανός, ὀρθόδοξος δὲ Χριστιανός; Εἶσαι φίλος, εἶσαι ἀδελφός; Τίποτε δὲν εἶσαι. Ἀφοῦ ἀρνεῖσαι εἰς τὸν ἄλλον τὸ φῶς, ἀφοῦ στερεῖς τὸν ἄλλον τῆς πνευματικῆς τροφῆς, ἀφοῦ κρύβεις ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σου τὴν ἀλήθειαν, τίποτε δὲν εἶσαι. Οὔτε Χριστιανός. Οὔτε φίλος. Οὔτε ἀδελφός. Οἱ Χριστιανοὶ ἔχουν φωτιὰ μέσα των καὶ κινοῦνται. Οἱ φίλοι πονοῦν. Οἱ ἀδελφοὶ τρέχουν, τρέχουν νὰ μεταδώσουν τὸ φῶς, νὰ φέρουν τὸ μήνυμα τῆς ζωῆς, νὰ μεταδώσουν τὴν ἀλήθειαν, νὰ στήσουν τὸ τρόπαιον τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς πᾶσαν ψυχήν, εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης νὰ ἐξέλθῃ ὁ φθόγγος τῆς πίστεώς των. Εἶδες τί ἔκαμεν ὁ Φίλιππος μόλις ἐγνώρισε τὸν Χριστόν. Ἔτρεξε καὶ τὸν βρῆκε. Τὸν ἔπεισε καὶ τὸν ἔφερε τὸν Ναθαναὴλ εἰς τὸν Χριστόν. Χριστιανέ; Τί στέκεις σύ; Τί μετέχεις εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ λιτανεύεις τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅταν βλέπῃς πῶς αἱ ἔμψυχοι εἰκόνες τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁμόθρησκοί σου, μένουν ἔξω τῆς Ἐκκλησίας; Τί μένεις ἀβρανής, τώρα, ποὺ μαινόμενοι οἱ Χιλιαστικοὶ λύκοι καὶ οἱ ἄλλοι αἱρετικοὶ ἁρπάζουν καὶ ξεχίζουν τοῦ Χριστοῦ τὰ πρόβατα; Λοιπὸν, τρέξε, κοπιάσε, μίλησε, συζήτησε, δίδαξε, συμβούλευσε δῶσε τὸ Ὀρθόδοξον ἔντυπον, «μέχρι θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας» καὶ φέρε τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σου εἰς τὴν ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν. Καὶ ὄχι μόνον σύ, ἀλλ' ὅλοι μας, ὅλοι μας οἱ Ὀρθόδοξοι συναγερμὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου πιστεώς μας. Πύρινοι, φλογεροί, πιστοί, τίμιοι, ἅγιοι, δραστήριοι ἂς κινούμεθα πάντοτε διὰ τὴν ἁγίαν, τὴν ἔνδοξον Ἱεραποστολήν. Ὅλοι μας Φίλιπποι, ὅλοι μας Ναθαναήλ. Τότε θὰ μετέχωμεν αὐτοδικαίως καὶ θὰ πανηγυρίζωμεν ἐπαξίως τὴν μεγάλην νίκην τῆς Ὀρθοδοξίας μας. Μόνον τότε.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰδήσεις, σχόλια, παρατηρήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ἀνταπόκρισις). Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐντὸς τοῦ 1961 ηὐξήθη κατὰ 11,2% ἔναντι τοῦ 1960, ἀνελθὸν ἀπὸ 84.810 ἐκατ. δραχ. εἰς 94.400. Αἱ ἐπενδύσεις ἀνῆλθον εἰς 20.100 ἐκατ. δραχ. Τὸ συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα ηὐξήθη κατὰ 26 ἐκατ. δολλάρια. Αἱ καταθέσεις εἰς τὰς Τραπέζας ηὐξήθησαν κατὰ 4.134 ἐκατ. δρχ. ἔναντι 3.586 τοῦ 1960.

Ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ διατεθοῦν 1.000 ἐκατ. δρχ., διὰ κρατικὰς δαπάνας (δηλαδὴ δι' ἔργα) τῶν ὁποίων τὸ συνολικὸν ὕψος θὰ φθάσῃ τὰ 6.000 ἐκατ. δρχ., τῶν λοιπῶν καλυφθησομένων ἐξ ἐσωτερικοῦ δανείου, ἐντόκων γραμματίων, εἰδικῶν πόρων, ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων, βοηθείας τῶν ΗΠΑ, ΟΗΕ καὶ τῆς ΕΑΚ, πιστώσεων ἐξωτερικοῦ κλπ. Κανένας νέος φόρος.

Αὔξησις τῶν δαπανῶν διὰ τὴν Παιδείαν, Πρόνοιαν καὶ Γεωργίαν. Αὐτὴ εἶναι ἡ μία ὄψις τοῦ νομίσματος, αἱ ἀσχολίαι καὶ ἐπιδόσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ἡ ἄλλη, ἡ ἀντιπολίτευσις: κωλυσιεργίαι εἰς τὴν Βουλήν. Ἐκδιασμοὶ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Προετοιμασία διασαλεύσεως τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης. Ἀερολογίαι.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΟΣ

Ἐν ὄψει τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μέ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν, μελετῶνται καὶ λαμβάνονται μέτρα, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμα τὰ πάντα, διὰ τὴν πλήρη ἐκμετάλλευσιν ὅλων τῶν δυνατοτήτων, ποὺ θὰ προσφέρουν πλεονεκτήματα καὶ εὐεργετήματα εἰς τὴν χώραν μας.

Οὕτω εἰς σύσκεψιν ἁρμοδίων παραγόντων συνεζητήθη τὸ θέμα τῆς ὀργανώσεως ὑπηρεσίας ἡ ὁποία θὰ λαμβάνῃ μέτρα διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας πρὸς παραγωγὴν προϊόντων, καταλλήλων διὰ τὰς ἀγορὰς τῶν κρατῶν — μελῶν τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Κατὰ τὰ συγκεντρωθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου στοιχεῖα, τὸ εἰσπραχθὲν ἀπὸ τὰς ἐξαγωγὰς προϊόντων μας συνάλλαγμα, κατὰ τοὺς πρώτους ἕνδεκα μῆνας τοῦ 1961, ἀνῆλθεν εἰς 204.434.000 δολλάρια, ἔναντι 174.006.000 τοῦ ἀντιστοίχου διαστήματος τοῦ 1960. Δηλαδὴ ἐσημειώθη αὔξησις κατὰ 17%.

Εἰδικώτερον, ἡ μεγαλυτέρα αὔξησις ἐξαγωγῶν καὶ εἰσπράξεως συναλλάγματος ἐσημειώθη εἰς τὸν βάμβακα, τὸν καπνόν, τὴν σουλτανίναν, τὰς σταφυλὰς καὶ τὰς ὀπώρας γενικῶς. Εἰς τὰ βασικά, δηλαδὴ, ἐξαγώγιμα ἐθνικὰ προϊόντα μας. Πάντα τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐχάριστα καὶ ἱκανοποιητικά, διότι σημαίνουν: Προσπορισμὸν πολυτίμου διὰ τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν συναλλάγματος, ἀπορρόφησιν μεγαλυτέρας ποσότητος ἑλληνικῶν προϊόντων, διεύρυνσιν τῶν ξένων ἀγορῶν δι' αὐτά, ἀπαλλαγὴν τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ καρποῦ τῶν μόχθων των, βελτίωσιν τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν παραγωγῶν μας, σημαντικὸν ὄφελος τοῦ λαϊκοῦ συνόλου.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑΣ ΤΑΞΕΙΣ

Εἰς σύσκεψιν τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ παραγόντων, συνεζητήθησαν τὰ θέματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν παροχὴν διευκολύνσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπέζας, διὰ χρηματοδοτήσεις πρὸς παραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ γενικῶς ἐνίσχυσιν τῆς ρευστότητος τῶν.

Ἡ λῆψις τοιούτων μέτρων θὰ διευκολύνῃ τὰς παραγωγικὰς τάξεις καὶ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν μας πραγμάτων, τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν τάξεων αὐτῶν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τὴν θετικὴν προετοιμασίαν ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς πραγματικότητος τῆς δημιουργουμένης ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς χώρας μας μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Τὰ μέτρα πρόκειται νὰ ὁριστικοποιηθοῦν ταχέως καὶ νὰ ἀναγγελθοῦν, μετὰ τὴν ἔγκρισίν των ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ.

ΑΙ ΕΝΟΠΛΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλὰς ἀγρυπνᾶ διὰ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην» ἡ ἐφημερὶς «ΦΟΛΚ ΣΜΠΟΤΕ» τῆς Βιέννης παρατηρεῖ ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἐκπληρώνει τὰς ἔναντι τοῦ ΝΑΤΟ ὑποχρεώσεις της.

Ἡ Ἑλλὰς — συνεχίζει — ἔχει μίαν στρατιωτικὴν δύναμιν ἀπὸ 157.90 ἄνδρας. Ἡ ἀεροπορικὴ δύναμις αὐτῆς τῆς χώρας — μέλους τοῦ ΝΑΤΟ ἀνέρχεται εἰς 22.000 ἄνδρας καὶ 600 ἀεροσκάφη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἑπτὰ ἰσχυραὶ μοῖραι ἀπὸ Φ — 84 καὶ Φ—86. Τὰ λοιπὰ ἀεροσκάφη εἶναι Ἰταλικοῦ Τύπου, Ἀγγλικοῦ καὶ Καναδικοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀεροπορία συνεργάζεται στενῶς μὲ τὰς ἀεροπορίας τῆς Ἰταλίας, Ἀγγλίας, Τουρκίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἡ χώρα διαθέτει σήμερον ἕξη σύγχρονα ἀεροδρόμια.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικὸν ἀριθμεῖ 12.000 ἄνδρας. Μεταξὺ τῶν πολεμικῶν σκαφῶν εἶναι καταδρομικά, ἀντιτορπιλλικά, φρεγάτται, ὑποβρύχια, ναρκαλιευτικά, κλπ.

Ἡ συνεργασία τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ ΝΑΤΟ εἶναι στενωτάτη. Ἡ χώρα αὕτη ἐδειναπάθησε κατὰ τὸν συμμοριτόλεμον. Εἶχε πολλὰς ἀπωλείας τόσον εἰς πολίτας ὅσον καὶ εἰς στρατιώτας.

Αἱ ἐθνικαὶ δυναμεις συνέτριψαν τοὺς συμμορίτας. Ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα κοινὰ σύνορα μὲ τὴν Βουλγαρίαν καθιστοῦν «παρόντα» ἕναν στρατιωτικὸν κίνδυνον».

Ἀπὸ τὸν πάπυρον εἰς τὸν χάρτην

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Τοῦ κ. Σωτηρ. Α. Γκολφινοπούλου

Ὁ λίθος καὶ τὸ μάρμαρον, τὸ μέταλλον καὶ ἡ ὀπτὴ πλίνθος, τὸ δέρμα καὶ ὁ πάπυρος ἐδέχθησαν τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς πρὸς ἐξωτερίκευσιν τῶν παλμῶν πνεύματος καὶ πρὸς διατήρησιν αὐτῶν ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου. Τὰ πρωτόγονα μέσα τῆς ἀποτυπώσεως καὶ τῆς ἀπεικονίσεως ἐν ἐξελίξει, λαμβάνουσι τὴν ὑπέροχον μορφὴν τοῦ ἀριστουργήματος ἐν τῇ τέχνῃ καὶ τῶν διὰ τῆς γραφῆς ἔκφρασιν τῶν εὐγενεστέρων συναισθημάτων. Ἄφθονον ὕλην παρέχει ὁ πάπυρος. Κατεργαζόμενος καλεῖται χάρτης, γεγραμμένος βιβλίος καὶ τοιαῦτα μικρὰ βιβλία. Ἔτσι διὰ τὸν πολιτισμένον χρόνον ἤτον ὁ πάπυρος ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ὅ,τι εἶναι σήμερον ὁ χάρτης. Ἐκ τοῦ πάπυρου τὰ περίφημα χειρόγραφα τῆς ἀρχαιότητος, τὰ ὁποῖα περιελισσόμενα εἰς κυλίνδρους ἐναποτίθεντο ἐντὸς θήκης ἐπὶ τῆς ὁποίας πινακὶς ἐσημείου τὸ περιεχόμενον. Διὰ τοιαύτης παπυρίνης, οὔτως εἰπεῖν ἀθανασίας περισώθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ πνευματικαὶ ἀναλαμπαὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου, τὰ δημιουργήματα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Εἰς τὸν πάπυρον ἐμπιστεύεται καὶ παραδίδει τοὺς παλμοὺς του ὁ Αἰσχύλος, τὴν μελωδικὴν ἁρμονίαν του ὁ Πίνδαρος, τὴν βαθεῖαν κρίσιν του ὁ Θουκιδίδης καὶ διὰ τοῦ παπύρου μεταδιδάζονται εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους ὁ Ὅμηρος, ὁ Πλάτων, καὶ ἄλλοι μεγάλοι ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς καὶ τὸ ἑκάστοτε παρελθὸν παραδίδεται εἰς τὸ μέλλον μαγευτικὸν κεφάλαιον τῆς ἀστηρεύτου ἑλληνικῆς πηγῆς. Τὰ μάρμαρα διὰ τοῦ ἔργου τῆς τέχνης καὶ ὁ πάπυρος διαινίζουν καὶ ἀποθανατίζουν. Τοιοῦτοι λοιπὸν οἱ πάπυροι ἔτυχον ἀναλόγου μερίμνης, φροντίδος καὶ ἀγάπης.

Πόλεις φιλοτιμοῦνται εἰς ἀγορὰν τοιούτων, ἡγέμονες καὶ τύραννοι ἀναδεικνύονται, ὀνομαστότεροι δὲ πάντων οἱ Πτολεμαῖοι τῆς Ἀλεξανδρείας. Καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀμιλλόμενοι ἡ γεμόνες τῆς Περγάμου διετήρησαν παπυρίνους θησαυροὺς, εἰς ἰδιαιτέραν δὲ πρὸς γραφὴν ὕλην, αἱ παλαιαὶ δεφθέραι ἐμφανίζονται αἱ περίφημοι περγαμηναί, πλουτίζουσαι διὰ χειρογράφων τὸν κόσμον, φωτισθέντα ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Πίπτει βραδύτερον ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν ἰσχυρῶν Ρωμαίων, τοὺς ὁποίους διὰ τοῦ πνεύματός της κατακτᾷ, ἐνῶ ἀντιθέτως πυρκαϊαὶ καὶ πόλεμος παραδίδουσι εἰς τὴν φθορὰν καὶ τὸν ὄλεθρον τὰ ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς σοφίας.

Τὸν Ἕλληνα τιτᾶνα διαδέχεται ἤδη ὁ Θεὸς τῆς Ναζαρέτ. Ἡ ἐλευθερία τῆς Πνυκὸς συμπληροῦται διὰ τῆς χριστιανικῆς ἰσότητος, ἡ διαλεκτικὴ φιλοσοφία ὑπὸ τοῦ λόγου τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἀφθάστου γοητείας τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλίας. Οἱ παπύρινοι θησαυροὶ τῆς ἀρχαιότητος συμπληροῦνται ὑπὸ τῶν διδαγμάτων τοῦ Θεανθρώπου. Ἔτσι αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ βιβλίου παραδίδονται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεανθρώπου ἀποτελοῦν ἀπαρασάλευτα βάθρα ἀδελφότητος καὶ ἀγάπης. Οἱ θησαυροὶ τῆς πνευματικῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου φυλάσσανται κατὰ τὴν μεσαιωνικὴν περίοδον εἰς τὰς Μονάς, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀλλαχοῦ μέχρις ὅτου ἡ ἐν τῇ Δύσει ἐπελθοῦσα διὰ τῶν βιβλίων ἀναγέννησις ἀναλαμβάνει τὴν μελέτην αὐτῶν τῶν θησαυρῶν εἰς κοινὴν ἀπὸ τοῦ 1456 χρῆσιν διὰ τῆς τυπογραφίας τοῦ Γουτεμβέργη, τὴν ὁποίαν βοηθεῖ ἡ διὰ τῶν Ἀράβων χρῆσις τοῦ χάρτου, εἰς τὰς παρ' αὐτῶν καταληφθείσας χώρας διὰ τῆς Σικελίας. Διὰ τοῦ βιβλίου λοιπὸν διετηρήθη ὁ πνευματικὸς ἡμῶν θησαυρὸς καὶ εἰς ἀνάστασιν παρεσκευάσθη τὸ γένος ἐφόσον καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας ὑπῆρξαν κέντρα παιδείας μὲ σχολὰς καὶ βιβλιοθήκας. Ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ ἱστορικὴ τῆς Δημητσάνης, ἱδρυθεῖσα τῷ 1763 καὶ ἐμπλουτισθεῖσα παρὰ τοῦ ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου Ε' εἰς τὸν εὐγενέστερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐθνικὸν ἀγῶνα ἔδωκε καὶ τὸν πολύτιμον χάρτην τῶν βιβλίων της εἰς κατασκευὴν φυσιγγίων. Ἄλλαι ὀνομασθεῖσαι Βιβλιοθῆκαι ἀναφέρονται ἡ ἐν τῇ Κερκύρᾳ τῷ 1628, ἡ ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1804 ἐγκατασταθεῖσα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Φωσκόλου, καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις σύγχρονος εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας βιβλίων εἰς λαμπερὸν καὶ καλλιμάρμαρον δωρικοῦ ρυθμοῦ μέγαρον. Τοιαῦτα ἀναφέρονται πολλαχοῦ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ καὶ ἐν ταῖς Ἡνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς.

Τοιοῦτον λοιπὸν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ βιβλίον, ἀκατάλυτον μνημεῖον ζωῆς καὶ δράσεως μέσω τῶν αἰώνων.

ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Μαρτίου τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Κόσμος τῆς Ἑλληνίδος». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Ἡ γυναῖκα στὴ Τέχνη» τῆς κ. Α. Μπίμπη—Παπασπυροπούλου, «Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Μπετόβεν» τῆς κ. Μ. Βασιλειάδου, «Μιὰ βοήθεια εἰς τὴν Χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ κοριτσιοῦ» τοῦ κ. Α. Ἀσπιώτη, «Σκόπας—ναὸς Ἀλέας» τῆς κ. Λίνας Ἀγγελοπούλου, «Δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα» ἀπόδοσις τῆς κ. Αἴκ. Περίδη, «Ἀπὸ τὴν πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου» κ. ἄ. Ἀπόψεις, λογοτεχνικὴ ὕλη, κριτικὴ θεάτρου καὶ κινηματογράφου, ἡ στήλη τί μποροῦμε νὰ κάνωμε γιὰ σᾶς κλπ. συμπληρώνουν τὸ νέον τεῦχος.

ΑΙ «ΑΚΤΙΝΕΣ»

Ἐκυκλεφόρησε τὸ τεῦχος Μαρτίου τῶν «Ἀκτινῶν». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Ἡ πνευματικὴ ζωὴ καὶ ἡ νέα γενεά» τοῦ κ. Α. Α. Ἀσπιώτη, «Ὁ κατακλεισμὸς τοῦ Δευκαλίωνος» τοῦ καθηγ. κ. Α. Γαλανοπούλου, «Τὸ κοινωνικὸ πρόβλημα στὸ ἔργο τοῦ Ἀλ. Παπαδιαμάντη» τῆς δίδος Ἀθ. Καραμπέτσου, «Ταιζὲ: ἕνας πνευματικὸς φάρος στὴ Γαλλία» τῆς κ. Ζ. Ρ. Σαραντίδου, «Μιὰ ματιὰ στὸ ἔργο τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τῆς Σαντορίνης» τοῦ κ. Στ. Βίττη, «Ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τοῦ μηνός» τοῦ κ. Μελῆ Νικολαΐδη. Ἐπιστολαί, λογοτεχνικὴ ὕλη, παιδαγωγικὲς σελίδες κλπ. συμπληρώνουν τὸ νέον τεῦχος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Εἰς τὸ Λονδῖνον ἀνηγέλθη ἡ ἵδρυσις ἑνὸς ὀργανισμοῦ τοῦ ὁποίου σκοπὸς θὰ εἶναι νὰ ἐκπαιδεύσῃ μέσῳ τῆς τηλεοράσεως μερικὰ ἀπὸ τὰ 600 ἑκατομμύρια ἀτόμων, τῶν ζώντων εἰς ὑπαναπτύκτους χώρας. Ὀνομάζεται Βρετανικὸν Κέντρον Τηλεοράσεως Ἐκπαιδεύσεως Ἐξωτερικ